

cle tanquam ingens afferebatur eius emolumentum, potentiam inter ciues ea comparari, id quilibet vir bonus respuet, et posse, quaecunque sibi libuerit, haud magni aestimabit. Quod autem dicebatur ab iisdem, utilissimam esse eam, ut defendere nosmet accusati queamus, ne id quidem magni est momenti. Accusato iniuste deesse defensio non potest: et si quis artem verbis adulandi ignorans iniuria damnatur, facile mortem feret, cum nihil magis metuat vir bonus, quam ne iniuste agat, mortem inter mala non ducens, neque animam vitiis inquinatam inferorum iudicibus fistat. Est namque anti-quissima lex, ut quicunque vita iuste pieque acta ad inferos descendunt, in insulas beatorum praemiorum reportandorum causa mittantur; qui vero impie ac iniuste vixerunt, in Tartarum, ut poenas luant, detrudantur. Sunt ibi iudices, coram quibus animabus, exuto corpore, est comparendum, quo facilius meliusque liceat illis, quae inhaerent iis vicia perspicere; post obitum namque, ut corpus, ita et anima, vitae, quam gessit, scelerumque et vitiorum seruat vestigia, et qualis eiusque fuit in orbe terrarum vita, talis etiam post mortem, deposito corpore, appareat anima. Hac igitur quoque de causa, ut iniuriam faciamus nemini, a vitiisque simus puri, studendum; magis, ne faciamus iniuriam, quam ne patiamur, cauendum, omnique, ut reuera boni simus prohibe, opera enitendum; facultas denique dicendi ad iustitiam tuendam tantum adhibenda. Egregie profecto, in animis post mortem manere vestigia eorum, quae in hac vita egimus, ac nescio, an primus, docet: ante eum certe nihil hac de re usquam me legere memini. Causam, quare ita fiat, non affert: ex analogia tantum corporis cum anima hoc infert; ineffe ipsi etiam animae habitus quosdam, et cupiditatum cogitatorumque manere

B

me-